

ບົດຮຽນທີ 3 ສຳລັບສະບາໂຕທີ17 ມັງກອນ2026

ຊີວິດ ແລະ ຄວາມຕາຍ

“ເພາະວ່າຖ້າເຮົາມີຊີວິດ ພຣະຄຣິດເປັນຊີວິດນັ້ນ ຖ້າເຮົາຕາຍກໍເປັນປະໂຫຍດແກ່ເຮົາ”

ອຈ ໂປໂລ ກຳລັງລໍຖ້າການພິພາກສາຈາກຈັກກະພັດເນໂຣຜູ້ໂຫດຫຼົງມ (Nero) .

ອະນາຄົດຂອງລາວແມ່ນຂຶ້ນກັບອາລົມຂອງຈັກກະພັດ(ກາຍຊາ) ຫລາຍກວ່າຄວາມຍຸຕິທຳ. (ເນໂຣ ບໍ່ໄດ້ປາກົດໃນພຣະຄຳພີ ແຕ່ເຮົາສາມາດຮູ້ໄດ້ເພາະເພິ່ນແມ່ນຫົວໜ້າຂອງຈັກກະພັດໂຣມນັ້ນ ໃນຊ່ວງນັ້ນ)

ແຕ່ ອຈ ໂປໂລ ຮູ້ວ່າຊະຕາກຳຂອງລາວບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນມືຂອງ ເນໂຣຢ່າງແທ້ຈິງ ແຕ່ຢູ່ໃນມືຂອງພຣະເຈົ້າ. ເພາະສະນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງໝັ້ນໃຈວ່າ, ໂດຍການອະທິຖານຈາກຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຈາກຫລາຍໆໂບດເພື່ອລາວ ລາວຈະໄດ້ຮັບການປ່ອຍໂຕ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າວ່າຄວາມຕາຍຂອງເພິ່ນຈະເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຂ່າວປະເສີດ (ດັ່ງທີ່ເພິ່ນຖືກຄຸກຕັດອິດສະຫລະ), ເພິ່ນກໍເຕັມໃຈທີ່ຈະສະຫລະຊີວິດຂອງເພິ່ນເພື່ອພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຢູ່ເພື່ອພຣະຄຣິດ ຫລື ຈະຕາຍເພື່ອພຣະອົງ?

ອຈ ໂປໂລ ຍົກຍ້ອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ຟລປ 1:10-20, 25-26)

ຈະຢູ່ ຫລື ຈະຕາຍເພື່ອພຣະເຢຊູຄຣິດ? (ຟລປ 1:21-22)

ຄວາມຄິດ 2 ດ້ານ ຂອງ ອຈ ໂປໂລ (ຟລປ 1:23-24)

ການຢູ່ເພື່ອພຣະຄຣິດໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?

ປະພຶດຕົນເອງໃຫ້ເໝາະສົມກັບພຣະຄຸນ (ຟລປ 1:27a)

ຕໍ່ສູ້ຮ່ວມກັນເພື່ອພຣະກິດຕິຄຸນ (Philippians 1:27b-30)

ຢູ່ເພື່ອພຣະຄຣິດ ຫລື ຕາຍເພື່ອພຣະອົງ?

ອຈ ໂປໂລ ຍົກຍ້ອງພຣະເຢຊູຂຶ້ນ

“ເພາະເປັນຄວາມມັງມາດປາດຖະໜາ ແລະ ຄວາມຫວັງຂອງເຮົາວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ມີຄວາມລະອາຍໃນສິ່ງໃດເລີຍ,

ແຕ່ເມື່ອກ່ອນທຸກເທື່ອມີໃຈກ້າສະເໝີສັນໃດ ບັດນີ້ກໍຂໍໃຫ້ເປັນຢ່າງດຽວກັນສັນນັ້ນ

ພຣະຄຣິດຈະຊົງຮັບພຣະກຽດຕິຍົດໃນຮ່າງກາຍຂອງເຮົາສະເໝີ ເຖິງແມ່ນເຮົາຈະມີຊີວິດຢູ່ ຫລື ຕາຍກໍຕາມ.” (ຟລປ 1:20)

ອຈ ໂປໂລຍືນດີກັບຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ລາວຜະເຊີນ, ເຊິ່ງມີຫລາຍຢ່າງ (ກລຊ. 1:24; 2 ຄຣທ. 11:23-27).

ແນ່ນອນວ່າ, ລາວບໍ່ໄດ້ຍືນດີຍ້ອນເຫດຜົນດ້ວຍການຖືກຂົ່ມເຫັ້ນ ແລະ ຖືກທໍລະມານເທົ່ານັ້ນ,

ແຕ່ຍືນດີຍ້ອນການທີ່ລາວຖືກຂົ່ມເຫັ້ນ ແລະ ຖືກທໍລະມານນັ້ນແມ່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະຄຣິດ (ກລຊ.

1:24b;

2 ຄຣທ. 11:28).

ໂດຍການໄດ້ຮັບການທຸກທໍລະມານຄືກັນກັບພຣະເຢຊູ—ແມ້ກະທັ້ງເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ, ອຈ ໂປໂລກໍ່ຍັງຍົກຍ້ອງພຣະເຢຊູ (ຟລປ. 1:20).

ໃນຈິດໝາຍຂອງລາວທີ່ສົ່ງຫາເມືອງຟິລິປປອຍ, ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊັດເຈນວ່າໃນຂະນະນັ້ນລາວບໍ່ໄດ້ຄາດຫວັງວ່າຈະຍົກຍ້ອງພຣະເຢຊູດ້ວຍຄວາມຕາຍຂອງລາວ ແຕ່ມີຄວາມຫວັງວ່າ ໂດຍຜ່ານຄໍາອະທິຖານຂອງຄຣິດຕະຈັກ ແລະ ຜ່ານການເຮັດວຽກຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດນັ້ນ ລາວຈະໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍ ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດຕໍ່ໄປດ້ວຍຊີວິດຂອງລາວ (ຟລປ 1:19, 25-26).

ເນື່ອງຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ແຜ່ຫລາຍໃນໂລກຂອງພວກເຮົາ, ການດໍາເນີນຊີວິດຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະຄຣິດມັກຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບການທຸກທໍລະມານ ແບບດຽວກັນກັບພຣະອົງ ໃນບາງຄັ້ງກໍ່ຕ້ອງເສຍຊີວິດຄືກັບພຣະອົງ (2 ຕມທ 3:12).

ຢູ່ເພື່ອພຣະຄຣິດ ຫລື ຈະຕາຍເພື່ອພຣະອົງ?

“ເພາະວ່າຖ້າເຮົາມີຊີວິດ ພຣະຄຣິດເປັນຊີວິດນັ້ນ ຖ້າເຮົາຕາຍກໍ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ເຮົາ.” (ຟລປ 1:21)

ມື້ນີ້ຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມທໍລະມານທັງປວງແມ່ນຢູ່ທີ່ສົງຄາມຄັ້ງໃຫຍ່ລະຫວ່າງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ, ລະຫວ່າງພຣະຄຣິດ ແລະ ຊາຕານ. ນີ້ແມ່ນສົງຄາມທາງດ້ານຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງຕ້ອງຕໍ່ສູ້ດ້ວຍອາວຸດຝ່າຍຈິດວິນຍານເຊັ່ນກັນ. ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມຊາຕານໃຊ້ອາວຸດທີ່ຜິດຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ (ຂີ້ຕົວະ, ວິພາກວິຈານ, ກົດດັນຈາກໝູ່ເພື່ອນ,...)

ແຕ່ວ່າພວກເຮົາໃຊ້ອາວຸດແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຊອບທໍາ (2 ຄຣທ. 6:4-7). ເຊິ່ງເປັນອາວຸດອັນຊົງພະລົງ “ເພື່ອທີ່ຈະທໍາລາຍປ້ອມປະການຂອງສັດຕູ” (2 ຄຣທ 10:3-5).

ແຕ່ແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນຖ້າວ່າໃນສົງຄາມແມ່ນຄວາມຕາຍຂອງຜູ້ຊອບທໍາ? ຕາມຄໍາກ່າວຂອງ ອຈ ໂປໂລ, ສິ່ງນີ້ແມ່ນຜົນດີ, ຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາ (ຟລປ. 1:21). ສໍາລັບພວກເຮົາຜູ້ທີ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະຄຣິດແລ້ວ, ຄວາມຕາຍເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາພົ້ນຈາກນໍ້າມືຂອງສັດຕູ, ແລະ ປົດປ່ອຍພວກເຮົາອອກຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານທັງປວງ (ສພສ. 14:32; ອຊຢ. 57:1).

ຂໍ້ຄິດເພີ່ມເຕີມ

ພຣະເຢຊູແມ່ນຄວາມໝາຍໃນການດໍາເນີນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ບໍ່ແມ່ນຕົນເອງ, ບໍ່ແມ່ນຄວາມສໍາເລັດ ຫລື ຄວາມສະດວກສະບາຍ ທຸກໆມື້ທີ່ພວກເຮົາຢູ່ ແມ່ນເພື່ອພັນທະກິດຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ບໍ່ແມ່ນຕົນເອງ ການຕັດສິນໃຈ, ການປະພຶດ, ແລະ ການເຮັດສິ່ງຕ່າງໆຂອງພວກເຮົາ ຄວນຈະມາຈາກຕົວຢ່າງທີ່ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ເຮົາຕິດຕາມ ອຈ ໂປໂລບໍ່ໄດ້ຕ້ອງການທີ່ຈະໃຫ້ເຮົາຕາຍທັນທີ, ແຕ່ໝາຍຄວາມວ່າ:

-ໃນຖານະຜູ້ເຊື່ອ, ຄວາມຕາຍບໍ່ແມ່ນການສູນເສຍຊີວິດ ແຕ່ມັນເປັນການນໍາການພັກຜ່ອນ ແລະ ມີຄວາມຫວັງໃນການຟື້ນຄືນມາ ໃນວັນທີ່ພຣະເຢຊູສະເດັດກັບມາ.

- ເຮົາບໍ່ຕ້ອງຢ້ານຄວາມາຍ ເພາະວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ເອົາຊະນະຄວາມຕາຍແລ້ວ
- ອາ ໂປໂລເຊື້ອ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຢຊູຢ່າງສົມບູນ ແມ້ກະທັ້ງຄວາມຕາຍ ກໍ່ບໍ່ສາມາດແຍກພວກເຮົາອອກຈາກພຣະອົງໄດ້

ຊີວິດທີ່ມີພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນຊີວິດທີ່ເສຍເວລາ, ຊີວິດທີ່ຕາຍໃນພຣະຄຣິດກໍ່ບໍ່ແມ່ນການສິ້ນສຸດ

ຄວາມຄຶດ 2 ດ້ານ ຂອງອາ ໂປໂລ

“ເຮົາລັງເລໃຈຢູ່ໃນລະຫວ່າງສອງຝ່າຍນີ້ ຄືວ່າເຮົາມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຈາກໄປເພື່ອຢູ່ກັບພຣະຄຣິດຊຶ່ງປະເສີດຫລາຍກວ່າ ແຕ່ການທີ່ເຮົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ໃນຮ່າງກາຍນີ້ ກໍ່ເປັນສິ່ງຈໍາເປັນສໍາລັບພວກເຈົ້າຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ (ຟລປ 1:23-24)

ເຖິງວ່າລາວຈະບໍ່ສາມາດຕັດສິນໃຈໄດ້, ແຕ່ລາວກໍ່ຍັງລັງເລເຖິງສອງທາງທີ່ເປັນໄປໄດ້ (ຟລປ. 1:23-24):

ການພິຈາລະນາຂໍ້ພຣະຄໍາພີຂໍ້ນີ້ພຽງຢ່າງດຽວ, ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໃຈທັນທີວ່າ ອາ ໂປໂລ ສອນວ່າ ຖ້າວ່າພວກເຮົາເສຍຊີວິດ ພວກເຮົາຈະໄດ້ໄປຢູ່ກັບພຣະຄຣິດໃນທັນທີ, ເຊິ່ງມັນຈະຂັດແຍ້ງກັບຂໍ້ພຣະຄໍາພີອື່ນໆ (ປຍຈ. 9:5; ພສສ. 6:5).

ໃນຈົດໝາຍສະບັບດຽວກັນກັບທີ່ລາວໄດ້ຂຽນໄປເຖິງຊາວຟິລິບປອຍ, ລາວບອກວ່າ ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ຢູ່ກັບພຣະຄຣິດ, ລາວຈະຕ້ອງລໍຖ້າເວລາແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີບ (ຟລປ. 3:8-11).

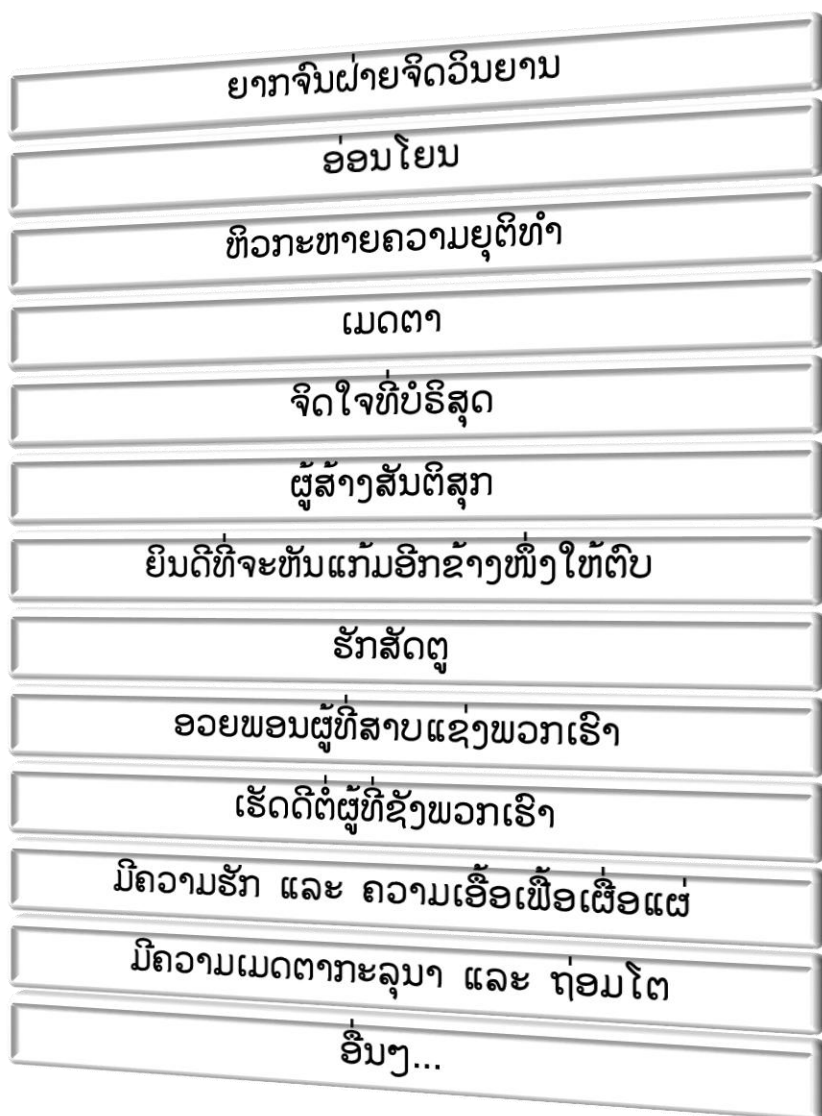
ໃນອີກໂອກາດໜຶ່ງ, ລາວໄດ້ປຸງບທຽບຮ່າງກາຍ ກັບເຕັ້ນທີ່ຖືກທໍາລາຍ (ຕາຍ) ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ຮັບການສວມຄວາມເປັນອໍາມະຕະໃສ່ (2 ຄຣທ. 5:1-4). ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ລາວໄດ້ບອກວ່າສິ່ງນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນໃນວັນສະເດັດກັບມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ, ບໍ່ແມ່ນເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ຕາຍ (1 ຄຣທ. 15:42, 51-54).

ການຢູ່ເພື່ອພຣະຄຣິດໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?

ຈົ່ງປະພຶດຕົນໃຫ້ສົມກັບພຣະກິດຕິຄຸນ

“ພຽງແຕ່ເຈົ້າທັງຫລາຍດໍາເນີນຊີວິດໃຫ້ສົມກັບຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະຄຣິດ” (ຟລປ 1:27)

ການສະແດງອອກ “ການປະພຶດຂອງທ່ານ” ຄຳນີ້ແມ່ນແປມາຈາກພາສາກຣີກ *politeuomai*, ເຊິ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າ “ດຳເນີນຊີວິດໃນຖານະພົນລະເມືອງ” ອຈ ໂປໂລໄດ້ກະຕຸ້ນຊາວຟີລິບປອຍ (ລວມເຖິງພວກເຮົາພ້ອມ) ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາດຳເນີນການປະພຶດໃຫ້ສົມກັບເປັນພົນລະເມືອງແຫ່ງສະຫວັນ (ຟລປ . 3:20). ໃນບົດເທດສະໜາຢູ່ທີ່ພູເຂົາ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສອນພວກເຮົາວ່າ ພົນລະເມືອງຂອງສະຫວັນຄວນຈະດຳເນີນຊີວິດແບບໃດ. ເຮົາສາມາດສະຫລຸບໄດ້ຄື: “ແຕ່ຈົ່ງເຮັດຄວາມຍຸຕິທຳ, ຈົ່ງຮັກຄວາມເມດຕາ, ແລະຍ່າງຢ່າງຖ່ອມໂຕກັບພຣະເຈົ້າ” (ມກ 6:8) ອຈ ໂປໂລໄດ້ໃຊ້ຄຳແນະນຳນີ້ເປັນບົດນຳໜ້າສູ່ຫົວຂໍ້ທີ່ລາວສົນໃຈຄື: ຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວຂອງຄຣິດຕະຈັກ. ລາວຮູ້ວ່າຄວາມແຕກແຍກເກີດຈາກຄວາມທະນົງໂຕ ແລະ ການປະພຶດທີ່ບໍ່ເໝາະສົມຕໍ່ກັນແລະກັນ, ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງກະຕຸ້ນໃຫ້ພວກເຮົາປະພຶດຕົນເອງໃຫ້ສົມສັກສີກັບຂ່າວປະເສີດ

ຕໍ່ສູ້ຮ່ວມກັນເພື່ອພຣະກິດຕິຄຸນ

**“...ເພື່ອວ່າຖ້າເຮົາມາຫາພວກເຈົ້າ ຫລື ບໍ່ມາກໍຕາມ ເຮົາກໍຈະໄດ້ຍືນຂ່າວຂອງພວກເຈົ້າວ່າ
ເຈົ້າທັງຫລາຍຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ ຕໍ່ສູ້ເໝືອນຢ່າງເປັນຄົນໆດຽວ
ເພື່ອຄວາມເຊື່ອອັນເກີດຈາກຂ່າວປະເສີດນັ້ນ” (ຟລປ 1:27b)**

ການເປັນຄົນຊອບທຳ ແລະ ສັດຊື່ ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຊີວິດຈະປາສະຈາກຄວາມຂັດແຍ້ງ (ຟລປ. 1:30).

ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ໂຢບ ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດວ່າ “ເປັນຜູ້ທີ່ຊັດສີ່ ແລະ ດີບໍ່ມີທີ່ຕຳນີ” (Job 1:8), ກໍຍັງຕ້ອງຜະເຊີນກັບຄວາມຂັດແຍ້ງອັນແສນເຈັບປວດຈາກຝົນຂອງສັດຕູ.

ໃນສົງຄາມທີ່ພວກເຮົາກຳລັງຜະເຊີນຢູ່, ຄວາມສາມັກຄີແມ່ນບົດບາດທີ່ສຳຄັນ, ອຈ ໂປໂລ ໄດ້ໝູນໃຈໃຫ້ພວກເຮົາຮ່ວມກັນຕໍ່ສູ້
ເພື່ອປົກປ້ອງພຣະກິດຕິຄຸນ (ຟລປ. 1:27b). ຄວາມສາມັກຄີນີ້ ຕ້ອງຄຽງຄູໄປກັບການອະທິຖານ ແລະ
ສຶກສາພຣະວັດຈະນະໄປພ້ອມກັນ (ອຟຊ 6:18; Phil. 2:16). ເມື່ອພວກເຮົາຜະເຊີນກັບຄວາມຂັດແຍ້ງກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ,
ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຫວາດກົວຜູ້ທີ່ຕໍ່ຕ້ານພວກເຮົາ (ຟລປ. 1:28). ຈົ່ງໃຫ້ພວກເຮົາຈື່ໄວ້ວ່າ ຊາຕານເປັນສັດຕູທີ່ຜ່າຍແພ້ແລ້ວ,
ເພາະພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເປັນຜູ້ຊະນະທີ່ໄມ້ກາງແຂນແລ້ວ (ລກ 10:18; ກລຊ. 2:15).

ຂໍ້ຄິດເພີ່ມເຕີມ

ອຈ ໂປໂລໄດ້ເນັ້ນວ່າ ຕ້ອງມີຄວາມສາມັກຄີໃນທ່າມກາງຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖື,

ໝູນໃຈພວກເຂົາໃຫ້ຍືນຍັດໝັ້ນຄົງໃນຂ່າວປະເສີດທີ່ໄດ້ຮັບ.

ບໍ່ໃຫ້ເນັ້ນໄປທີ່ຄວາມພູມໃຈໃນຕົນເອງ, ແຕ່ວ່າຊ່ວຍກັນແບກພາລະຂອງຄຣິດຕະຈັກຮ່ວມກັນ.

ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງອະທິຖານເພື່ອຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງ ແລະ

ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນກັບທີ່ຈະເປັນພຣະຍານໃຫ້ແກ່ຄຣິດຕະຈັກ ແລະ ໃຫ້ແກ່ໂລກ.

ຄຣິດສະຕຽນທີ່ຖືກຕ້ອງບໍ່ແມ່ນການຢູ່ເພື່ອຍົກຍໍຕົນເອງຂຶ້ນ, ແຕ່ເປັນການຖ່ອມຕົວເອງລົງເພື່ອຄົນອື່ນ.

ສະແຫວງຫາຄວາມເປັນໜຶ່ງທາງດ້ານຈິດວິນຍານ ແລະ ໃຫ້ຄຸນສົມບັດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຄັດເກົາມີໄສເກົ້າຂອງເຮົາອອກ.

ຖ້າວ່າພວກເຮົາຢ່າງໄປກັບພຣະອົງຢ່າງຖ່ອມໂຕກັບພຣະອົງ ແລະ ກັບຄົນອື່ນໆແລ້ວ

ພວກເຮົາຈະກາຍເປັນພະຍານອັນຊົງພະລັງທີ່ສະທ້ອນເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຕໍ່ມະນຸດ.

EGW (You Shall Receive Power, December 10)

“ພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ໃນສ່ວນຂອງພຣະເຈົ້າມາຈັກປີແລ້ວ? ແລະ ເຮົາໄດ້ນຳຜົນປະໂຫຍດອັນໃດມາຖວາຍພຣະອົງແດ່?

ພວກເຮົາກຳລັງຜະເຊີນໜ້າກັບສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງກວດກາພວກເຮົາໄດ້ແນວໃດ?

ຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາໄດ້ເພີ່ມພູນຂຶ້ນຫລືບໍ່, ຄວາມເຄົາລົບ, ຄວາມອ່ອນນ້ອມຖ່ອມໂຕໃນພຣະອົງ?

ພວກເຮົາໄດ້ຊາບຊຶ້ງໃນພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງຫລືບໍ່?

ພວກເຮົາສະແຫວງຫາທີ່ຈະເປັນຄົນທີ່ອວຍພອນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາບໍ່?

ພວກເຮົາໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້ແກ່ຄົນໃນຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາຫລືບໍ່?

ພວກເຮົາໄດ້ສອນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ ແລະ

ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດແລ້ວຫລືບໍ່?

ຄຣິດສະຕຽນຕ້ອງເປັນຕົວແທນຂອງພຣະເຈົ້າເຢຊູໂດຍການເປັນຄົນດີ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ດີ. ແລ້ວຊີວິດຈະເປັນດັ່ງນ້ຳຫອມ
ທີ່ມີຄວາມໜ້າຮັກໃນອຸປະນິໄສ, ເຊິ່ງຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ພວກເຮົາເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເປັນຜູ້ສືບທອດແຫ່ງສະຫວັນ"